

Türkiye'de Yayımlanan Lisansüstü Tezler Üzerinden İç Girişimcilik Konusunun Analizi

Öğr. Gör. Dr. Semih DERELİOĞLU^a

^a Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Yönetim ve Organizasyon,
ORCID: 0000-0003-0218-0546

Makale Bilgileri

Makale Türü: Araştırma Makalesi

Gönderim Tarihi: 28.04.2025

Kabul Tarihi: 21.05.2025

Özet

Bu çalışma, 2000-2024 yılları arasında Türkiye'de iç girişimcilik konulu lisansüstü tezlerin sistematik analizini amaçlamaktadır. Araştırmada, içerik analizi ve bibliyometrik analiz yöntemleri kullanılmış; tezlerin yayımlandığı enstitüler, anabilim dalları, tez türleri ve anahtar kelime ilişkileri değerlendirilmiştir. Bulgular, tezlerin büyük çoğunluğunun Sosyal Bilimler Enstitüsü bünyesinde ve İşletme Anabilim Dalı kapsamında hazırlandığını göstermiştir. Sağlık yönetimi ve endüstri mühendisliği gibi farklı disiplinlerde de çalışmaların yapıldığı gözlemlenmiştir. Anahtar kelime analizinde girişimcilik, inovasyon ve liderlik temalarının öne çıktığı belirlenmiştir. Ayrıca 2019 yılında iç girişimcilik konusunda yapılan tez sayısında zirveye ulaşıldığı tespit edilmiştir. Araştırma sonucunda, iç girişimcilik alanında kavramsal birlik sağlanması ve farklı disiplinlerde yeni çalışmaların yapılması gerektiği vurgulanmıştır. Elde edilen bulgular literatürle yüksek oranda uyumludur ve gelecekteki araştırmalar için önemli çıkarımlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler

İç Girişimcilik
Girişimcilik
Lisansüstü Tezler
İçerik Analizi
Bibliyometrik Analiz

JEL

I23
L26
O31

An Analysis of Intrapreneurship in Graduate Theses Published in Turkey

Abstract

This study aims to systematically analyze graduate theses on intrapreneurship published in Turkey between 2000 and 2024. Content analysis and bibliometric techniques were used to examine the institutes, academic departments, thesis types, and keyword relationships. The findings indicate that the vast majority of the theses were completed within Institutes of Social Sciences and under Departments of Business Administration. However, it was also observed that intrapreneurship-related studies have been conducted in other disciplines such as health management and industrial engineering. Keyword analysis revealed that the most frequently emphasized themes were entrepreneurship, innovation, and leadership. Additionally, 2019 was identified as the peak year in terms of the number of intrapreneurship theses. The study highlights the need for conceptual clarity in the field and calls for further research across diverse academic disciplines. The findings are highly consistent with the existing literature and offer valuable insights for future studies.

Keywords

Intrapreneurship
Entrepreneurship
Graduate Theses
Content Analysis
Bibliometric Analysis

İletişim/Contact

semih.derelioglu@cbu.edu.tr

GİRİŞ

Girişimcilik, ekonomik kalkınmanın ve toplumsal dönüşümün temel dinamiklerinden biri olarak kabul edilmektedir (Schumpeter, 1934). Girişimcilik bunun yanında birden fazla paydaşın ve kaynağın bir araya getirilmesi suretiyle değerli bir ürünün/hizmetin geliştirilmesi sürecidir (Bosse, vd., 2022). Schumpeter'e (1934) göre girişimciler, "yaratıcı yıkım" süreci aracılığıyla ekonomik dengeyi bozarak yenilikleri hayata geçirmekte ve ekonomik gelişimi tetiklemektedir. Modern girişimcilik yaklaşımları ise sadece yeni iş kurmayı değil, mevcut yapılar çerçevesinde mevcut ürünleri geliştirmek, süreçleri iyileştirmek veya yeni hizmetler sunarak yenilik yaratmayı da kapsamaktadır (Drucker, 1985:30).

Girişimcilik literatüründe son yıllarda ortaya çıkan önemli alt alanlardan biri iç girişimcilik olmuştur. Literatürdeki iç girişimcilik araştırmaları, başlangıçta mevcut firmaların yeni iş girişimleri kurması (kurum içi yeni girişimler) ve şirket içindeki girişimci bireyler (iç girişimciler) üzerine odaklanmış; zamanla bu odak, örgüt düzeyindeki girişimcilik özelliklerini de kapsayacak şekilde genişlemiştir (Antoncic ve Hisrich, 2003). Pinchot (1985) iç girişimciliği, büyük şirketlerde yenilik yaratabilen bireylerin faaliyeti olarak tanımlarken; Drucker (1985) iç girişimciliği şirket içi gelişim ve yenilik fırsatlarının değerlendirilmesi olarak ele almaktadır (Hernández-Perlines vd., 2022). İç girişimcilik, çalışanların örgüt içinde yenilikçi fikirler geliştirerek ekonomik değer yaratmalarını içeren bir süreçtir (Antoncic ve Hisrich, 2001). Bu bağlamda, "iç girişimcilik" kavramı önemli bir çalışma alanı olarak öne çıkmaktadır.

Bu çalışma, iç girişimcilik kavramının Türkiye özelinde akademik düzeyde nasıl ele alındığını kapsamlı bir biçimde değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bu yönüyle, mevcut çalışmanın literatüre anlamlı bir katkı sağlaması beklenmektedir. Özellikle iç girişimcilik, kurumsal yenilikçilik ve rekabetçi üstünlüğü sürdürebilmek adına kritik bir unsur haline gelmiştir (Kuratko, Montagno ve Hornsby, 1990). Bununla birlikte, literatüre bakıldığında, iç girişimcilik konusuna odaklanan lisansüstü tezlerin sistematik bir analize tabi tutulduğu çalışmaların sınırlı sayıda olduğu görülmektedir. Özellikle iç girişimcilik ile ilgili Türkiye'de yapılan çalışmaları sistematik bir biçimde analiz eden çalışmalara rastlanmamıştır.

Bu çalışmanın amacı, 2000-2024 yılları arasında Türkiye'de iç girişimcilik konusunda hazırlanmış lisansüstü tezleri sistematik bir şekilde analiz etmektir. Çalışmada hem içerik analizi hem de bibliyometrik analiz yöntemleri kullanılarak, konu başlıkları, anabilim dalları, enstitüler, yıllara göre dağılımlar, tez türü ve anahtar kelimeler arasındaki ilişkiler ortaya konulmuştur. Böylece mevcut literatürdeki eğilimler sistematik bir yaklaşımla analiz edilmiş ve alana ilişkin özgün bulgular sunulmuştur. Bu yolla, Türk akademik literatüründeki eğilimlerin, boşlukların ve gelecekteki araştırma fırsatlarının ortaya konulması hedeflenmektedir.

Bu çalışmanın sağlayacağı katkılar şu şekilde özetlenebilir; çalışma ilk olarak iç girişimcilik konusunda Türkiye'deki akademik çalışma eğilimlerini ve odak alanlarını görünür kılacak ve literatüre sistematik bir katkı sağlayacaktır. İkincisi, iç girişimcilik konusunda gelecekte yapılacak tez çalışmaları için yol gösterici olacak ve öneriler sunacaktır. Üçüncüsü, akademik çevrelerde iç girişimcilik kavramının anlaşılmasına ve derinleşmesine katkı sağlayacak; özellikle işletme, yönetim

ve yenilikçilik alanlarındaki akademik çalışmalara yeni perspektifler kazandıracaktır (Hornsby, Kuratko ve Zahra, 2002).

1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

1.1. Girişimcilik

Girişimcilik kavramı ilk olarak Schumpeter tarafından literatüre kazandırılmıştır. Schumpeter'e (1934) göre girişimcilik, ekonomik sistemde "yaratıcı yıkım" (creative destruction) süreci aracılığıyla yeni ürünler, üretim yöntemleri, pazarlar, kaynak tedarik biçimleri veya örgütsel yapılar oluşturma faaliyetidir. Girişimciler, yenilikleri hayata geçirerek piyasa dengesini bozar; fakat bu bozulma ekonomik gelişmenin temel dinamiğini oluşturur. Buna karşın Drucker (1985), girişimciliği mevcut fırsatların sistematik olarak dönüştürülmesi sanatı olarak tanımlamaktadır. Sarasvathy, (2001) ise klasik yaklaşımın aksine, araçlardan yola çıkarak hedefleri oluşturma yaklaşımı temelinde girişimciliği tanımlamaktadır. Buna göre girişimcilik, belirsiz bir geleceğe rağmen, harekete geçme sanatıdır.

Shane ve Venkataraman (2000), girişimciliği fırsatların keşfi olarak ifade etmekte, bu fırsatların kimler tarafından değerlendirilip kullanıldığı, ekonomik ve toplumsal etkileri bakımından incelemektedir. Gartner, (1988) ise girişimciliği davranışsal bir süreç olarak ele almıştır. Yazar, kimlerin girişimci olduğundan ziyade, girişimcilik sürecinin nasıl işlediği ile ilgilenmektedir. Bu bağlamda girişimciliği, bireylerin bir ürünü olarak değil, eylemlerin bir çıktısı olarak değerlendirmektedir.

Girişimcilik olgusu zamanla farklı bağlamlarda ele alınmış ve çeşitli alt türlere ayrılarak sınıflandırılmıştır. Bu türler, girişimcilik faaliyetlerinin gösterdiği bağlama, niteliğe ve aktör profiline göre ayrılmaktadır. Bu kapsamda, girişimcilik literatüründe genel anlamda yedi alt türden söz edilmektedir: Orijinal girişimcilik, iç girişimcilik, kurumsal girişimcilik, profesyonel girişimcilik, teknik girişimcilik, girişimci girişimciliği ve çevreci girişimcilik (Özgüner, 2015).

1.2. İç Girişimcilik

İç girişimcilik, Pinchot (1985) ve Drucker (1986) tarafından tanımlanmış ve zaman içinde farklı şekillerde ele alınmıştır. Pinchot iç girişimciliği, büyük firmalarda yeni fırsatları değerlendiren ve bu fırsatları ekonomik değere dönüştüren bireylerin faaliyetleri olarak tanımlar. Drucker ise bu süreci, şirket içindeki büyüme ve gelişme fırsatlarının değerlendirilmesi olarak açıklar (Hernández-Perlines vd., 2022). Araştırmacılar örgüt içindeki girişimcilik faaliyetlerini ve eğilimlerini tanımlarken çeşitli terimler kullanmışlardır. Bunlar iç girişimcilik (Pinchot, 1985), kurumsal girişimcilik (Kuratko, 1990), şirket girişimciliği (Ellis ve Taylor, 1987), girişim yönetimi, yeni girişim (Roberts, 1980) ve iç şirket girişimciliği (Burgelman, 1984) gibi farklı terimleri kapsar. Her ne kadar bu terimler girişimcilik sürecinin farklı yönlerini vurgulasa da literatürde çoğu zaman birbirlerinin yerine kullanılabilirdiği görülmektedir (Hornsby vd., 2002).

İç girişimcilik, çalışanların kendi inisiyatifleriyle iş süreçlerinde yenilikler yapması ve örgüt için değer yaratabilecek iş fırsatları oluşturmaları olarak tanımlanabilir (Antoncic ve Hisrich, 2001). Aynı zamanda, mevcut bir organizasyon içinde ekonomik değer sağlamak amacıyla yeni girişimlerin başlatılması ve geliştirilmesi süreci olarak da görülmektedir (Parker, 2011). Bu tür girişimci

faaliyetler, çalışanların örgüt içindeki tutum ve davranışlarıyla doğrudan ilişkilidir (Reuther vd., 2017). Çalışanların yenilikçi düşünme yeteneği, örgütsel gelişimi destekleyen önemli bir faktördür. Rekabetçi iş ortamlarında, çalışanlar daha hızlı ve verimli sonuçlar elde edebilmek ve organizasyona katkı sağlamak amacıyla farklılık yaratma çabası içerisine girebilirler. Özellikle iç girişimcilik eğilimi yüksek bireyler, yaratıcı çözümler üreterek organizasyon içinde daha etkin roller üstlenmeye eğilimlidirler (Markovska ve Milenkovski, 2019).

Berzin vd. (2016) iç girişimciliği, mevcut bir organizasyon yapısında girişimcilik süreci ve geleneksel uygulamalardan farklı niyet ve davranışlar olarak tanımlar. Pinchot (1985) ise bu kavramı, büyük kurumlarda yenilikçi fikirleri kârlı yatırımlara dönüştürebilen vizyoner bireylerin gerçekleştirdiği girişimcilik olarak açıklamaktadır. Moriano vd. (2014), iç girişimciliği mevcut bir işletme içerisindeki girişimci davranışların bir yansıması olarak tanımlar. Gawke vd. (2015), iç girişimciliğin çalışanların stratejik yenileme çabalarından doğan girişimcilik davranışlarıyla şekillendiğini vurgulamıştır. Kuratko vd. (1990) ise iç girişimciliği, organizasyon içinde sürdürülen girişimcilik olarak değerlendirmektedir. Carrier (1996), bu süreci, çalışanların organizasyonun gelişimine katkıda bulunmak için önemli yeniliklerin sorumluluğunu alıp uygulamaya koymaları olarak tanımlamıştır. Antonic ve Hisrich (2003), iç girişimciliği bir organizasyon içinde devam eden süreçlerde yeni hizmetler, teknolojiler, yönetim teknikleri ve rekabet stratejileri geliştirme gibi yenilikçi faaliyetlerin uygulanması olarak açıklamıştır. Neessen vd. (2019) iç girişimciliği, çalışanların yenilikçi ve proaktif tutumlarıyla fırsatları fark edip değerlendirmesi sonucu, organizasyonun yeni ürünler, süreçler ve hizmetler geliştirmesini sağlayan bir süreç olarak tanımlamıştır.

İç girişimcilik kavramı alan yazında çeşitli yazarlar tarafından farklı isimler altında incelenmiştir. Bunlar genel olarak aynı anlamda tanımlamakla birlikte farklı kavramlarla ifade edilmiştir. İç girişimcilik kavramıyla aynı anlamda veya ilgili kavramlar olarak; iç girişimcilik (intrapreneurship), kurum girişimciliği (corporate entrepreneurship), şirket girişimciliği (corporate venturing), kurum içi girişimcilik (internal corporate entrepreneurship), firma seviyeli girişimcilik eğilimi (firm-level entrepreneurial orientation) ve sürekli girişimcilik (continued entrepreneurship) kavramlarının kullanıldığı görülmektedir (Ağca ve Yörük, 2006). İç girişimciler, hayallerini gerçeğe dönüştürme yeteneğine sahip, eyleme odaklı bireylerdir. Görevlerine kararlılıkla yoğunlaşır ve hedeflerine ulaşmak için gerekli tüm çabayı gösterirler. Yenilikçi düşüncelerini uygulamaya koyarken, sürekli olarak yeni fırsat ve fikirler üzerinde çalışmayı sürdürürler. Ayrıca, amaçlarını başkalarının desteğine ihtiyaç duymadan gerçekleştirebilme becerileriyle de dikkat çekerler (Kuratko ve Hodgetts, 1995).

1.3. Girişimcilik ve İç Girişimcilik İlişkisi

Girişimcilik, yeni fikirlerin ticarileştirilmesi ve fırsatların değerlendirilmesi süreci olarak tanımlanır. Schumpeter (1934) girişimciliği, ekonomik büyümenin temel itici gücü olarak kabul etmiş ve yenilik yapma süreciyle ilişkilendirmiştir. Girişimciler, genellikle risk alarak yeni iş modelleri geliştirir ve piyasada rekabet avantajı sağlamaya çalışır (Gartner, 1989). Buna karşın, iç girişimcilik, mevcut bir organizasyon içinde çalışanların yenilikçi fikirler geliştirerek organizasyona değer katma sürecidir. Pinchot (1985) iç girişimciliği, büyük kurumlar içinde yenilikleri hayata geçiren bireylerin faaliyetleri olarak ifade etmiştir. Kuratko ve Hodgetts (1995) ise iç girişimcileri, fikirlerini gerçeğe dönüştürmek için çaba gösteren ve girişimci bir ruh sergileyen bireyler olarak tanımlamaktadır.

Bu anlamda girişimcilik ile iç girişimcilik arasında çeşitli farklar bulunmaktadır. Bunlardan ilki “kaynak kullanımı” bakımından farklılıktır. Bağımsız girişimciler, genellikle dış kaynaklardan finansman sağlarken, iç girişimciler mevcut organizasyonun kaynaklarını kullanır. İç girişimciler, kurumun marka değeri, müşteri ağı ve operasyonel destek gibi avantajlardan yararlanabilir (Shrader ve Simon, 1997). İkinci fark “risk ve ödül” bakımından incelenmektedir. Bağımsız girişimciler tüm riski üstlenir ve başarılı olduklarında büyük kazançlar elde eder. İç girişimciler ise riskin bir kısmını organizasyonla paylaşır ve başarıları genellikle terfi veya prim gibi ödüllerle değerlendirilir (Carrier, 1996). Üçüncü fark “yenilik ve yaratıcılık” olarak ele alınabilir. İç girişimcilik, organizasyon içindeki yenilikçi fikirleri teşvik ederken, bağımsız girişimcilik genellikle piyasa boşluklarını keşfetme ve yeni ürünler geliştirme üzerine odaklanır. Kurumsal yapı, iç girişimcilerin yenilikçi projeleri hayata geçirmesine destek sağlar (Antoncic ve Hisrich, 2003). Son olarak, girişimcilik ile iç girişimcilik arasındaki fark, “operasyonel bağlam” çerçevesinde açıklanabilir. Buna göre bağımsız girişimcilik, girişimcinin kendi iş modelini oluşturmaya olanak tanıırken, iç girişimcilik mevcut örgütsel yapı içinde gerçekleşir. İç girişimciler örgütsel kurallara ve prosedürlere bağlıdır (Luchsinger ve Bagby, 1987).

Alan yazında bağımsız girişimcilik ile iç girişimciliğin farklılıkları üzerine odaklanan ve en çok atıf alan çalışmalardan birisi olan Shrader ve Simon (1997), bu farkları sermaye bakımından, yönetsel kontrol, yönetsel motivasyon, personel ve fonksiyonel eğilimler ve iç girişimlere ana firma tarafından sağlanan imkanlar bakımından ele almıştır (Ağca ve Yörük, 2006). Sermaye bakımından ele alınacak olursa, iç girişimciler ana firmanın sağladığı finansal kaynaklardan yararlanma avantajına sahiptirler. Ana firmanın yedek akçeleri ve amortisman giderleri, iç girişimlerin yeni pazarlara daha düşük maliyetle girmesine olanak tanır. Buna karşılık, bağımsız girişimciler sermaye ihtiyaçlarını genellikle risk sermayesi veya yatırımcılar aracılığıyla karşılar (Shrader ve Simon, 1997).

İç girişimciler, ana firmalar tarafından sıkı kontrol ve denetim mekanizmalarına tabi tutulurlar. Özellikle bu kişilerin maliyet yönetimi ve kısa vadeli hedeflere odaklanmaları beklenir. Bağımsız girişimciler ise daha fazla özerklikle hareket edebilir, karar alma süreçlerinde daha hızlı ve esnek davranabilirler. Bu yönetsel kontrol bakımından her iki kavram arasındaki farklılığı göstermektedir (Shrader ve Simon, 1997; Luchsinger ve Bagby, 1987). İç girişim yöneticileri, çoğu zaman firmanın kurumsal hedefleriyle uyumlu hareket etmek zorunda oldukları için motivasyonları sınırlı olabilir. Buna karşın, bağımsız girişimciler doğrudan işlerinin başarısına odaklanır ve kişisel kazançları bu başarıya bağlı olduğu için daha yüksek motivasyona sahiptirler (Shrader ve Simon, 1997; Kuratko vd., 1990).

İç girişimciler, organizasyon içindeki farklı departmanlardan üst düzey yöneticilere erişim kolaylığına sahiptir ve pazarlama gibi müşteri odaklı işlevlere öncelik verirler. Buna karşılık, bağımsız girişimciler genellikle teknik bilgiye sahip ekiplerle çalışır ve yenilikçi ürün veya hizmet geliştirmeye odaklanır (Carrier, 1996; Gawke vd., 2015). Son olarak ana firmanın sağladığı imkanlar bakımından iç girişimciler ve bağımsız girişimciler arasında farklılıklar bulunmaktadır. İç girişimciler, ana firmanın mevcut dağıtım kanalları, satış ekipleri ve ölçek ekonomisinden faydalanabilirler. Ayrıca tedarikçiler üzerinde daha fazla kontrol sahibidirler. Bağımsız girişimciler ise bu tür avantajlardan yoksun olup kendi operasyonel ağlarını oluşturmak zorundadırlar (Antoncic ve Hisrich, 2003; Parker, 2011).

2. YÖNTEM

2.1. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın temel amacı, Türkiye’de iç girişimcilik konusunda hazırlanmış lisansüstü tezleri sistematik bir biçimde inceleyerek, bu alandaki akademik eğilimleri, metodolojik yaklaşımları ve tematik dağılımları ortaya koymaktır. Araştırma, iç girişimcilik konusunun Türk akademik literatüründeki gelişimini değerlendirmeyi, bu alandaki metodolojik çeşitliliği analiz etmeyi ve gelecekte yapılacak çalışmalara yol gösterici öneriler sunmayı hedeflemektedir.

Günümüzde kurumların rekabet gücünü sürdürebilmelerinde iç girişimciliğin önemli bir rol oynadığı bilinmektedir (Kuratko vd., 1990). Bu doğrultuda, iç girişimcilik yalnızca uygulamada değil, akademik alanda da giderek artan bir ilgi odağı haline gelmiştir (Antoncic ve Hisrich, 2003). Ancak, Türkiye özelinde bu konunun lisansüstü düzeyde nasıl ele alındığına dair bütüncül bir değerlendirme ihtiyacı, bu çalışmanın gerekçesini oluşturmaktadır.

2.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Araştırma evrenini, Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi (YÖKTEZ) veri tabanında kayıtlı ve 2000–2024 yılları arasında Türkiye’deki üniversitelerde iç girişimcilik konusunda hazırlanmış tüm yüksek lisans ve doktora tezleri oluşturmaktadır. Çalışmanın örnekleme ise "iç girişimcilik" veya "intrapreneurship" anahtar kelimeleriyle tarama yapılarak elde edilen ve içerik analizi yapılmaya uygun, tam metnine erişilebilen tezlerden oluşmaktadır.

Bu doğrultuda çalışmada, amaçlı örnekleme yöntemlerinden biri olan kolay ulaşılabilir durum örnekleme kullanılmıştır (Patton, 2002). Bu örnekleme yöntemi, araştırmacının doğrudan erişim sağlayabildiği dokümanları derinlemesine incelemesine imkân tanıyarak araştırmanın geçerliliğini ve güvenilirliğini artırmıştır.

2.3. Araştırma Prosedürü

Bu çalışma, nitel araştırma desenlerinden doküman incelemesi (belgesel tarama) yöntemi ile yürütülmüştür. Doküman incelemesi, yazılı materyallerin sistematik bir biçimde incelenerek bilgi elde edilmesini sağlayan geçerli bir nitel veri toplama tekniğidir (Yıldırım ve Şimşek, 2018). Bu bağlamda çalışmada, YÖKTEZ veri tabanı kullanılarak konu başlıklarında “iç girişimcilik” veya “intrapreneurship” terimlerini içeren yüksek lisans ve doktora tezleri taranmıştır. Toplam 89 adet tez araştırma kapsamına alınmıştır. Bu tezlerin özetleri ve tam metinleri incelenerek uygun görülenler çalışmaya dahil edilmiştir.

Veriler; tez türü, yayın yılı, yayın dili, üniversite, enstitü, anabilim dalı ve anahtar kelimeler gibi kategorilere ayrılarak sistematik biçimde sınıflandırılmıştır. Elde edilen bilgiler, betimsel istatistikler ve içerik analizi yoluyla değerlendirilmiştir. Çalışmada, iç girişimcilik konulu tezlerde kullanılan anahtar kelimeler toplanmış, eş-oluşum analiziyle kavramsal ilişkiler belirlenmiş ve anahtar kelime ağı, bağlantı yoğunlukları ve kavramsal yakınlıklar dikkate alınarak görselleştirilmiştir.

Çalışmada kullanılan yapay zekâ destekli analizler için OpenAI tarafından geliştirilen ChatGPT-4o sürümünden faydalanılmıştır. ChatGPT, yalnızca nitel içerik analizinde destekleyici olarak kullanılmış; anahtar kelime kümeleme ve eş-oluşum ağı analizleri için VOSviewer (v1.6.19)

yazılımından yararlanılmıştır (Van Eck & Waltman, 2010). Eş-oluşum analizi aşamasında, YÖK Tez Merkezi'nden elde edilen anahtar kelimeler CSV formatında veri setine dönüştürülmüş olup, akabinde bu veriler VOSviewer yazılımına yüklenmiştir. Anahtar kelime ağ yapıları, bağlantı yoğunlukları ve kümelenmeler bu yazılım aracılığıyla görselleştirilmiştir. ChatGPT'nin içerik üretimi ya da önerileri doğrultusunda sağlanan bilgilerin doğruluğu, araştırmacı tarafından ilgili literatürle karşılaştırılmış; olası halüsinatif (uydurulmuş) içeriklerin makaleye dahil edilmemesi için çapraz doğrulama yöntemiyle ilderlenmiştir.

2.4. Araştırmanın Bulguları

Tablo 1, Türkiye'de iç girişimcilik konulu lisansüstü tezlerin yıllık dağılımını göstermektedir.

Tablo 1. Yıllara Göre İç Girişimcilik Tez Dağılımı

	Yıl	Tez Sayısı (N)	Yüzdelik (%)
1	2001	1	1.12
2	2005	2	2.25
3	2006	1	1.12
4	2007	1	1.12
5	2009	1	1.12
6	2010	3	3.37
7	2011	3	3.37
8	2013	5	5.62
9	2014	2	2.25
10	2015	7	7.87
11	2016	5	5.62
12	2017	5	5.62
13	2018	4	4.49
14	2019	17	19.1
15	2020	5	5.62
16	2021	7	7.87
17	2022	3	3.37
18	2023	7	7.87
19	2024	9	10.11
20	2025	1	1.12

Veriler, iç girişimcilik konusuna yönelik akademik ilginin 2001 yılında başladığını ve özellikle 2015 sonrası belirgin bir artış gösterdiğini ortaya koymaktadır. Söz konusu çalışmalar 2019 yılında 17 adet tez ile zirveye ulaşmıştır. 2020–2022 yıllarını kapsayan COVID-19 pandemisi sürecinde ise tez sayılarında görece bir düşüş gözlenmiştir. Bu düşüş, salgının yükseköğretim faaliyetlerini sekteye

uğratması, saha çalışmaları ve uygulamalı araştırmaların kısıtlanması gibi faktörlerle açıklanabilir. 2023 yılı itibarıyla tez sayısında yeniden önemli bir artış yaşandığı dikkat çekmektedir.

Tablo 2. İç Girişimcilik Tezlerinin Yazım Dili Dağılımı

Sıra	Dil	Tez Sayısı	Yüzdelik (%)
1	Türkçe	86	96.63
2	İngilizce	3	3.37

Tablo 2, iç girişimcilik konulu Türkiye'de yayımlanmış lisansüstü tezlerin yazım dili dağılımını göstermektedir. 89 adet tezin 86'sı Türkçe yazılmış olup, yalnızca üç adet tez İngilizce olarak kaleme alınmıştır.

Tablo 3. Üniversite Bazlı İç Girişimcilik Tez Dağılımı

Sıra	Üniversite	Tez Sayısı	Yüzde (%)
1	Marmara Üniversitesi	6	6.74
2	Karabük Üniversitesi	5	5.62
3	Bahçeşehir Üniversitesi	5	5.62
4	Dokuz Eylül Üniversitesi	4	4.49
5	Afyon Kocatepe Üniversitesi	4	4.49
6	Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi	3	3.37
7	Sakarya Üniversitesi	3	3.37
8	Selçuk Üniversitesi	3	3.37
9	Gaziantep Üniversitesi	3	3.37
10	Anadolu Üniversitesi	3	3.37
11	Atatürk Üniversitesi	2	2.25
12	Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü	2	2.25
13	Gazi Üniversitesi	2	2.25
14	Tarsus Üniversitesi	2	2.25
15	İstanbul Gelişim Üniversitesi	2	2.25
16	İstanbul Üniversitesi	2	2.25
17	Dumlupınar Üniversitesi	2	2.25
18	Hasan Kalyoncu Üniversitesi	1	1.12
19	Yıldız Teknik Üniversitesi	1	1.12
20	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi	1	1.12
21	Işık Üniversitesi	1	1.12
22	Muğla Üniversitesi	1	1.12
23	Nevşehir Üniversitesi	1	1.12
24	Kütahya Dumlupınar Üniversitesi	1	1.12
25	Adıyaman Üniversitesi	1	1.12
26	Süleyman Demirel Üniversitesi	1	1.12
27	Beykent Üniversitesi	1	1.12
28	İnönü Üniversitesi	1	1.12
29	Ankara Üniversitesi	1	1.12
30	Kara Harp Okulu Komutanlığı	1	1.12
31	Başkent Üniversitesi	1	1.12
32	Kastamonu Üniversitesi	1	1.12
33	Pamukkale Üniversitesi	1	1.12
34	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi	1	1.12
35	Toros Üniversitesi	1	1.12

36	Akdeniz Üniversitesi	1	1.12	46	Erciyes Üniversitesi	1	1.12
37	İstanbul Gedik Üniversitesi	1	1.12	47	Yeditepe Üniversitesi	1	1.12
38	Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi	1	1.12	48	Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi	1	1.12
39	Kırıkkale Üniversitesi	1	1.12	49	Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi	1	1.12
40	İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi	1	1.12	50	Gebze Teknik Üniversitesi	1	1.12
41	İstanbul Teknik Üniversitesi	1	1.12	51	Aydın Adnan Menderes Üniversitesi	1	1.12
42	Ondokuz Mayıs Üniversitesi	1	1.12	52	Trakya Üniversitesi	1	1.12
43	Erzurum Teknik Üniversitesi	1	1.12	53	Celal Bayar Üniversitesi	1	1.12
44	Gaziosmanpaşa Üniversitesi	1	1.12				
45	İstanbul Ticaret Üniversitesi	1	1.12				

Çalışmada elde edilen verilere göre, incelenen 89 tez içerisinde Marmara Üniversitesi %6,74 oranıyla en fazla tez üreten üniversite olmuştur. Marmara Üniversitesi'ni %5,62 oranlarıyla Bahçeşehir Üniversitesi ve Karabük Üniversitesi takip etmektedir. Tüm tezlerin yaklaşık %17,98'i, en fazla tez sayısına sahip ilk üç üniversite tarafından üretilen toplam 16 tezdendir. Bu durum, iç girişimcilik alanındaki akademik üretimin birkaç yükseköğretim kurumunda yoğunlaştığını ortaya koymaktadır. Ayrıca, tezlerin %67,92'sinin yalnızca birer tezle temsil edilen üniversiteler tarafından hazırlandığı tespit edilmiştir. Bu asimetrik dağılım, Türkiye'deki iç girişimcilik araştırmalarının belirli merkezlerde toplandığını ve birçok üniversitede konunun henüz yeterince derinlik kazanmadığını göstermektedir (Tablo 3).

Tablo 4. İç Girişimcilik Konulu Lisansüstü Tezler: Enstitülere Göre Dağılım

Sıra	Enstitü	Tez Sayısı	Yüzde (%)
1	Sosyal Bilimler Enstitüsü	70	78.65
2	Sağlık Bilimleri Enstitüsü	10	11.24
3	Fen Bilimleri Enstitüsü	5	5.62
4	Eğitim Bilimleri Enstitüsü	3	3.37
5	Güzel Sanatlar Enstitüsü	1	1.12

Çalışmada iç girişimcilik konulu lisansüstü tezlerin enstitülere göre dağılımı incelenmiştir (Tablo 4). Buna göre, tezlerin %78,65'lik oranla büyük bir çoğunluğunun "Sosyal Bilimler Enstitüsü" bünyesinde tamamlandığını görülmektedir. "Sağlık Bilimleri Enstitüsü" %11,24 ile ikinci sırada yer alırken, "Fen Bilimleri Enstitüsü" %5.62 oranında bir paya sahiptir. Daha sınırlı sayıda olmak üzere "Eğitim Bilimleri Enstitüsü" %3,37 ve "Güzel Sanatlar Enstitüsü" ise %1,12 oranında temsil edilmiştir.

Tablo 5. İç Girişimcilik Konulu Lisansüstü Tezlerin Anabilim Dallarına Göre Dağılımı

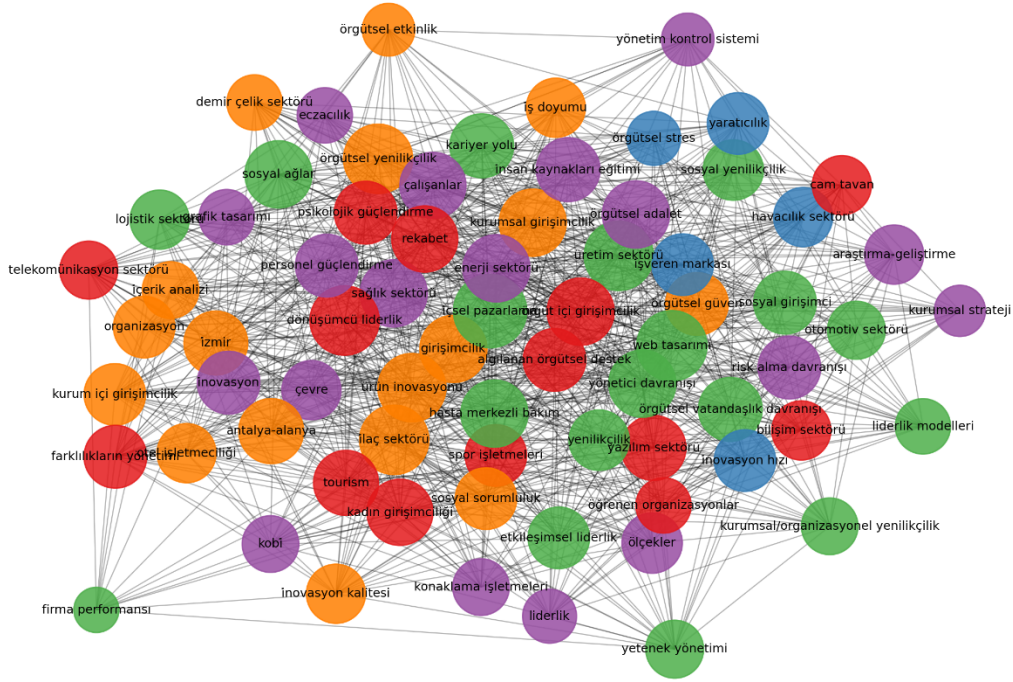
Sıra	Anabilim Dalı	Tez Sayısı	Yüzde (%)
1	İşletme	63	70.79
2	Sağlık Yönetimi	6	6.74
3	Turizm İşletmeciliği	6	6.74
4	Endüstri Mühendisliği	5	5.62
5	Eğitim Bilimleri	3	3.37
6	Spor Bilimleri	2	2.25
7	İktisat	1	1.12
8	Sanat ve Tasarım	1	1.12
9	Eczacılık	1	1.12
10	Hemşirelik	1	1.12

Elde edilen bulgular, iç girişimcilik konulu lisansüstü tezlerin büyük ölçüde belirli anabilim dallarında yoğunlaştığını göstermektedir (Tablo 5). İncelenen 89 tezin %74,15'i İşletme Anabilim Dalı bünyesinde hazırlanmıştır. İşletme disipliniyle sırasıyla %6,74 oranıyla Sağlık Yönetimi, %4,49 oranıyla Endüstri Mühendisliği ve %4,49 oranıyla Turizm İşletmeciliği anabilim dalları takip etmektedir. Diğer anabilim dallarının (Eğitim Bilimleri, Spor Bilimleri, İktisat, Sanat ve Tasarım, Eczacılık, Hemşirelik) katkısı ise her biri %1-3 arasında değişen düşük oranlarda kalmıştır. Bu dağılım, iç girişimcilik konusunun özellikle işletme disiplini içerisinde yoğun akademik ilgi gördüğünü, ancak diğer alanlarda henüz yeterli seviyeye ulaşmadığını ortaya koymaktadır.

Tablo 6: Tez Türüne göre İç Girişimcilik Konulu Lisansüstü Tezler

Sıra	Tez Türü	Tez Sayısı	Yüzde (%)
1	Yüksek Lisans	67	75.28
2	Doktora	22	24.72

İç girişimcilik konulu lisansüstü tezlerin türlerine göre dağılımı incelendiğinde, çalışmaların büyük çoğunluğunun yüksek lisans seviyesinde yapıldığı dikkat çekmektedir (Tablo 6). Buna göre, 2001-2025 yılları arasında yayımlanan toplam 89 tezin %75,28'i yüksek lisans düzeyinde olup, %24,72'si doktora tezidir. Elde edilen bulgular, iç girişimcilik konusunun lisansüstü düzeyde yoğun olarak ele alındığını, ancak doktora düzeyinde yapılan derinlemesine çalışmaların sınırlı kaldığını göstermektedir. Bu bulgu, yüksek lisans tezlerinin sayıca daha fazla olmasıyla ilişkilendirilebilir.



Şekil 1. İç Girişimcilik Konulu Tezlerde Anahtar Kelime İlişkileri

Bulgular, "girişimcilik", "örgüt içi girişimcilik", "inovasyon" ve "liderlik" kavramlarının en yoğun ilişkilendirilen anahtar kelimeler arasında olduğunu göstermektedir (Şekil 1). Bu durum, iç girişimcilik çalışmalarının örgütsel yenilikçilik, liderlik türleri ve girişimcilik kültürü gibi temalar etrafında yoğunlaştığını ortaya koymaktadır. Ayrıca lojistik, sağlık sektörü ve otel işletmeciliği gibi uygulamalı alanlarla bağlantılar, konunun sektörel boyut kazandığını da göstermektedir. Ancak sanat ve spor gibi alanlara ait kavramların ağ içinde daha periferik yer aldığı görülmektedir.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Bu çalışma, 2000-2024 yılları arasında Türkiye'de iç girişimcilik konusunda yapılan lisansüstü tezleri sistematik bir şekilde analiz etmiştir. Bulgular, çalışmaların büyük çoğunluğunun Sosyal Bilimler Enstitüsü ve İşletme Anabilim Dalı bağlantılı yürütüldüğünü göstermiştir. Sağlık yönetimi ve mühendislik gibi farklı disiplinlerde yürütülen çalışmalar ise iç girişimciliğin disiplinlerarası bir boyut kazandığını ortaya koymaktadır. Buna karşılık, turizm, eğitim, spor ve sanat gibi alanlarda yapılan çalışmaların görece düşük oranlarda kalması, bu disiplinlerde iç girişimcilik konusuna yönelik daha fazla araştırma ihtiyacına işaret etmektedir. Araştırmanın bulguları, çalışma dilinin büyük oranda Türkçe olduğunu ve en yoğun tez yayınının 2019 yılında gerçekleştiğini göstermiştir. Ayrıca, anahtar kelimeler arasındaki ilişkiler incelendiğinde, iç girişimcilik kavramının yenilikçilik, liderlik ve girişimcilik temaları etrafında şekillendiği gözlemlenmiştir.

Bu çalışmada ulaşılan bulgular, uluslararası literatürde iç girişimcilik ile yenilikçilik, liderlik ve girişimcilik eğilimi arasında kurulan kavramsal ilişkilerle büyük ölçüde örtüşmektedir (Hernández-Perlines vd., 2022; Kuratko vd., 1990). Yerli literatürde ise bu ilişkilerin benzer bir şekilde ele alındığı, ancak çoğu zaman belirli değişkenlere yoğunlaştığı gözlemlenmiştir. Bu bağlamda, iç girişimcilik kavramı yerli literatürde liderlik (Söker, 2016), örgütsel adalet (Güllüce vd., 2017), örgüt

kültürü (İbrahimoğlu ve Uğurlu, 2013), inovasyon (Işık vd., 2015) ve psikolojik sermaye(Önay vd. 2017) gibi örgütsel davranış odaklı değişkenlerle birlikte ele alınarak çok boyutlu bir yapıda değerlendirilmiştir. Ayrıca, çalışanların örgütsel bağlılık düzeylerinin (Kocaoğlu ve Şener, 2018) veya iş tatmininin (Meydan, 2011), iç girişimcilik davranışlarıyla ilişkisini ele alan çalışmalar da mevcuttur. Buna göre yerli literatürde iç girişimcilik ile ilişkilendirilen değişkenlerin, lisansüstü tezlerde ilişkilendirilen değişkenlerle benzer olduğu görülmektedir.

Yerli literatürde, Özgüner (2015) iç girişimciliğin örgütsel yenilik üzerindeki etkisini vurgulamış ve Türkiye'deki çalışmalarda bu boyutun giderek artan bir ilgi gördüğünü belirtmiştir. Bu çalışmanın bulguları da bu görüşü destekler niteliktedir. Özellikle sağlık yönetimi ve endüstri mühendisliği gibi farklı disiplinlerde yapılan çalışmalar, iç girişimcilik kavramının çok disiplinli bir boyut kazandığını ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, Antoncic ve Hisrich (2003) tarafından da belirtildiği gibi iç girişimcilik kavramının tanımlanmasında literatürde belirli bir tutarsızlık bulunmaktadır. Bu durum, yerli tezlerde de farklı tanımlamaların yapılmasına neden olmuştur. Dolayısıyla, gelecekteki çalışmalarda kavramsal birlik sağlanması önem arz etmektedir.

Gelecek çalışmalarda, iç girişimcilik kavramının yalnızca örgütsel davranış veya genel yönetim perspektifiyle sınırlandırılmaksızın, işletme bilimlerinin farklı alt disiplinlerinde nasıl uygulandığının da daha ayrıntılı biçimde incelenmesi gerekmektedir. İç girişimcilik; finans, pazarlama, lojistik ve insan kaynakları gibi işlevsel alanlarda da yenilik üretme kapasitesine sahiptir. Örneğin, finans alanında iç girişimci niteliklere sahip çalışanlar, alternatif yatırım araçları veya dijital finansman yöntemleri geliştirerek kurumların rekabet gücünü artırabilir (Antoncic ve Hisrich, 2003). Pazarlama bağlamında ise iç girişimcilik, müşteri deneyimini iyileştiren yaratıcı kampanyalar, dijital pazarlama araçlarının yenilikçi kullanımı ve marka stratejilerinde dönüşüm yaratacak fikirlerin ortaya çıkmasına katkı sağlayabilir (Uygun ve Akın, 2017). Lojistik sektöründe ise süreç iyileştirme, tedarik zinciri optimizasyonu ve sürdürülebilir taşıma çözümleri gibi konular, iç girişimcilik faaliyetleriyle desteklenebilir (Ergün ve Korkmaz, 2020). Bu bağlamda, iç girişimcilik davranışlarının söz konusu disiplinlerde nasıl yapılandığı ve hangi örgütsel faktörlerden etkilendiği sorularına odaklanan çalışmalar, alanyazına önemli katkılar sunacaktır.

Ayrıca, doktora düzeyinde iç girişimcilik konulu tez sayısının artırılması da önem arz etmektedir; zira bu düzeyde yapılacak derinlemesine analizler, kavramın kuramsal gelişimi açısından katkı sağlayacaktır. İç girişimcilik literatüründe kavramsal birlik sağlanabilmesi için tanımların ve boyutların standardizasyonuna yönelik akademik tartışmalar teşvik edilmelidir. Uygulamalı araştırmalar aracılığıyla, örgütsel yapılar, liderlik tarzları, ödüllendirme sistemleri gibi faktörlerin iç girişimcilik davranışlarını sektör bazlı olarak nasıl etkilediği daha sistematik biçimde incelenmelidir. Özellikle lojistik, finans, pazarlama gibi anahtar kelime analizlerinde öne çıkan sektörlerde yapılacak derinlemesine araştırmalar, bu alanlarda iç girişimciliğin kurumsal yenilik kapasitesiyle olan ilişkisini daha iyi anlamamıza yardımcı olacaktır.

KAYNAKÇA

- Ağca, V., & Yörük, D. (2006). Bağımsız girişimcilik ve iç girişimcilik arasındaki farklar: Kavramsal bir çerçeve. *Afyon kocatepe üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 8(2), 155–173.
- Antonic, B., & Hisrich, R. D. (2001). Intrapreneurship: Construct refinement and cross-cultural validation. *Journal of Business Venturing*, 16(5), 495–527. [https://doi.org/10.1016/S0883-9026\(99\)00054-3](https://doi.org/10.1016/S0883-9026(99)00054-3)
- Antonic, B., & Hisrich, R. D. (2003). Clarifying the intrapreneurship concept. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 10(1), 7–24. <https://doi.org/10.1108/14626000310461187>
- Berzin, S., Pitt-Catsoupes, M., & Gaitan-Rossi, P. (2016). Innovation and sustainability: An exploratory study of intrapreneurship among human service organizations. *Human Service Organizations: Management, Leadership & Governance*, 40(5), 540-552. <https://doi.org/10.1080/23303131.2016.1184207>
- Bosse, D. A., Harrison, J. S., & Pollack, J. M. (2023). Entrepreneurial opportunities as responsibility. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 47(1), 3–16. <https://doi.org/10.1177/10422587211069374>
- Burgelman, R. A. (1984). Designs for corporate entrepreneurship in established firms. *California Management Review*, 26(3), 154–166. <https://doi.org/10.2307/41165086>
- Carrier, C. (1996). Intrapreneurship in small businesses: An exploratory study. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 21(1), 5–20. <https://doi.org/10.1177/104225879602100101>
- Drucker, P. (1985). *Innovation and entrepreneurship*. Harper & Row.
- Ellis, R. J., & Taylor, N. T. (1987). Specifying entrepreneurship. In N. C. Churchill, J. A. Hornaday, B. A. Kirchhoff, O. J. Krasner, & K. H. Vesper (Eds.), *Frontiers of entrepreneurship research* (pp. 527–541). Wellesley, MA: Babson College.
- Ergün, B., & Korkmaz, O. (2020). Öğrenen örgütlerde iç girişimcilik. *Gaziantep University Journal of Social Sciences*, 19(3), 1166-1193. <https://doi.org/10.21547/jss.716915>
- Gartner, W. B. (1989). "Who is an entrepreneur?" Is the wrong question. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 13(4), 47–68. <https://doi.org/10.1177/104225878801200401>
- Gawke, J. C., Gorgievski, M., & Bakker, A. B. (2015). *The "T" in intrapreneurship: Development and validation of the employee intrapreneurship scale*. Avrupa İş ve Örgüt Psikolojisi Derneği (EAWOP) Yıllık Toplantısı'nda sunulan bildiri, Oslo, Norveç.
- Güllüce, A. Ç., Bozkurt, Ö., & Meriç, S. (2017). Örgütsel adalet algısının iç girişimci davranışlar ile ilişkisi: otel yöneticilerine yönelik bir araştırma. *Journal of Entrepreneurship & Development/ Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi*, 12(2).
- Hernández-Perlines, F., Ariza-Montes, A., & Blanco-González-Tejero, C. (2022). Intrapreneurship research: A comprehensive literature review. *Journal of Business Research*, 153, 428–444. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2022.08.015>
- Hornsby, J. S., Kuratko, D. F., & Zahra, S. A. (2002). Middle managers' perception of the internal environment for corporate entrepreneurship: Assessing a measurement scale. *Journal of Business Venturing*, 17(3), 253–273. [https://doi.org/10.1016/S0883-9026\(00\)00059-8](https://doi.org/10.1016/S0883-9026(00)00059-8)

- Işık, N., Işık, H. B., & Kılınç, E. C. (2015). Girişimcilik ve inovasyon ilişkisi: Teorik bir değerlendirme. *Ekonomi İşletme Siyaset ve Uluslararası İlişkiler Dergisi*, 1(2), 57-90.
- İbrahimoglu, N., & Ugurlu, Ö. (2013). KOBİ'lerde iç girişimcilik ve örgüt kültürü ilişkisi: Sektörel bir araştırma. *Hacettepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 31(1), 103-126. <https://doi.org/10.17065/huniibf.103658>
- Kuratko, D. F., & Hodgetts, R. M. (1995). *Entrepreneurship: A contemporary approach*. Dryden Press.
- Kuratko, D. F., Montagno, R. V., & Hornsby, J. S. (1990). Developing an intrapreneurial assessment instrument for an effective corporate entrepreneurial environment. *Strategic Management Journal*, 11, 49-58.
- Kocaoğlu, M., & Şener, E. (2018). Kurum içi girişimcilik, örgütsel bağlılık ve sosyal sermaye ilişkisi: kamu sektörü ve özel sektörde bir karşılaştırma. *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, 6(14), 164-175.
- Luchsinger, V., & Bagby, D. R. (1987). Entrepreneurship and intrapreneurship: Behaviors, comparisons, and contrasts. *SAM Advanced Management Journal*, 52(3), 10-13.
- Markovska, M., & Milenkovski, B. (2019). Intrapreneurship in function of improving the quality of work in organizations. XV. *Uluslararası Mayıs Stratejik Yönetim Konferansı (IMCSM19) Bildiri Kitabı içinde sunulan bildiri*, Bor, Sırbistan.
- Meydan, C. H. (2011). İş tatmini ve öz yeterliliğin örgüt içi girişimciliğe etkisi: Kamu sektöründe bir araştırma. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 20(1), 25-40.
- Moriano, J. A., Molero, F., Topa, G., & Mangin, J. P. L. (2014). The influence of transformational leadership and organizational identification on intrapreneurship. *International Entrepreneurship and Management Journal*, 10(1), 103-119. <https://doi.org/10.1007/s11365-011-0196-x>
- Neessen, P. C., Caniels, M. C., Vos, B., & De Jong, J. P. (2019). The intrapreneurial employee: Toward an integrated model of intrapreneurship and research agenda. *International Entrepreneurship and Management Journal*, 15(2), 545-571. <https://doi.org/10.1007/s11365-018-0552-1>
- Önay, I., Ayas, S., Ugurlu, Ö. Y., & Önay, M. B. (2017). Psikolojik sermaye ile girişimcilik niyeti ilişkisi. *Gazî İktisat ve İşletme Dergisi*, 3(3), 55-66.
- Özgüner, M. (2015). Girişimcilik tipleri ve kişilik tipleri ilişkisi üzerine bir inceleme. *Route Educational and Social Science Journal*, 2(1), 148-160.
- Parker, S. C. (2011). Intrapreneurship or entrepreneurship? *Journal of Business Venturing*, 26, 19-34. <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2009.07.003>
- Patton, M. Q. (2002). *Qualitative Research and Evaluation Methods (3rd ed.)*. Sage Publications.
- Pinchot, G. (1985). *Intrapreneuring: Why you don't have to leave the corporation to become an entrepreneur*. Harper & Row.
- Roberts, E. B. (1980). New ventures for corporate growth. *Harvard Business Review*, 58(4), 134-142.
- Sarasvathy, S. D. (2001). Causation and effectuation: Toward a theoretical shift from economic inevitability to entrepreneurial contingency. *Academy of Management Review*, 26(2), 243-263. <https://doi.org/10.5465/amr.2001.4378020>

- Schumpeter, J. A. (1934). *The Theory of Economic Development*. Harvard University Press.
- Shane, S., & Venkataraman, S. (2000). The promise of entrepreneurship as a field of research. *Academy of Management Review*, 25(1), 217–226. <https://doi.org/10.5465/amr.2000.2791611>
- Shrader, R. C., & Simon, M. (1997). Corporate versus independent new ventures: Resource, strategy, and performance differences. *Journal of Business Venturing*, 12(1), 47–66. [https://doi.org/10.1016/S0883-9026\(96\)00053-5](https://doi.org/10.1016/S0883-9026(96)00053-5)
- Uygun, M., & Akın, P. D. (2017). İçsel pazarlama uygulamalarının hizmet çalışanlarının müşteri ve iç girişimcilik yönlü davranışlar geliştirmelerindeki rolü. *Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi*, 13(13), 836-853.
- Van Eck, N. J., & Waltman, L. (2010). Software survey: VOSviewer, a computer program for bibliometric mapping. *Scientometrics*, 84(2), 523–538. <https://doi.org/10.1007/s11192-009-0146-3>
- Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2018). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri (11. Baskı)*. Seçkin Yayıncılık.

Çıkar Çatışması Beyanı

Araştırmanın yürütülmesi ve/veya makalenin hazırlanması hususunda herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Finansman Beyanı

Bu araştırmanın yürütülmesi ve/veya makalenin hazırlanması için herhangi bir mali destek alınmamıştır.

Etik Beyanı

Araştırma etik standartlara uygun olarak yapılmıştır.

Yazar Katkı Beyanı

Yazar Adı	Katkı oranı
Semih DERELİOĞLU	%100
Toplam	%100